

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg takker de ærede Partiordførere, der have anbefalet Lovforslaget til velvillig Behandling og Fremme, for deres Tilslutning. Det er naturligvis ikke overraskende, at der er forskellige Enkeltheder, som der kan rejses Kritik imod, og Regeringen er fuldt ud villig til at indlade sig paa Forhandling om alle Enkeltheder i disse Forslag og haaber, at der ud af denne Forhandling vil kunne komme et Resultat. Men jeg skal ikke nægte, at Regeringen under Hensyn til den finansielle Stilling ikke vel kan tænke sig at give Afkald paa noget væsentligt af den Indtægt, som det har været Hensigten at skaffe til Veje ved Forslagene. Jeg vil derfor sætte megen Pris paa, at Forhandlingen føres paa det Grundlag, at man vel kan ændre forskellige Enkeltheder i Forslaget, men at man er betænkt paa, hvor man ønsker Nedsættelse, da at skaffe Kompensation derfor ved Forhøjelse paa andre Punkter.

Jeg sympatiserer i høj Grad med den Beklagelse, der har lydt over Forhøjelsen af Omsætningsafgiften paa fast Ejendom. Det vil ogsaa af mine Udtalelser i det andet Ting være bekendt, at jeg langt hellere havde ønsket, at man havde kunnet nedsætte disse Afgifter, eller at man i hvert Fald kunde være bleven staaende ved de nuværende. Selv efter den betydelige Forhøjelse af Stempelafgifterne paa rørlig Ejendom, som her er foreslaaet, er det efter min Mening endnu en forholdsvis tungere Byrde, der hviler paa Omsætningen af den faste Ejendom, end paa Omsætningen af den rørlige Ejendom, selv om man tager Hensyn til det Forhold, at den rørlige Ejendom selvfølgelig normalt omsættes adskillig hyppigere end fast Ejendom. Naar allerede Kommissionen — det er ikke Regeringen alene — er gaaet til at foreslaa denne Forøgelse, er det selvfølgelig i Betragtning af, at vi skulle have disse Penge ind, og at Forøgelsen dog ikke er saa betydelig, at den kan antages at ville virke særligt trykkende.

Baade det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Johnsen) og det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Hey) have henstillet til mig, at man hellere skulde give Afkald paa de Afskaffelser eller Formindskelser af Stempelafgiften, som der findes adskillige af paa dette Forslag. Jeg kan ikke følge de ærede Medlemmer i den Henstilling. De nævnedes begge som Eksempel Ansøgningsstemplet. Naar man er gaaet til Forslag om at afskaffe Ansøgningsstemplet, er det ikke, fordi det

virker saa særdeles tyngende, men det er, fordi det er en stor Ubehagelighed for Folk, at de, naar de henvende sig til det offentlige med Ansøgninger eller paa anden Maade, skulle søge Underretning om, hvad Stempel de skulle anvende, eller om de overhovedet skulle bruge Stempel. Der har med Hensyn til dette Stempel udviklet sig en meget vaklende Praksis, og jeg kan sige, at man i Administrationen har været paa det rene med, at der er noget urimeligt i, at Borgerne, naar de henvende sig til Regeringen i disse Anliggender, skulle stemple deres Ansøgninger. Man har derfor taget lempeligt paa det, og det er i Virkeligheden en Stempelafgift, som gennem Praksis delvis er afskaffet og ligesom har overlevet sig selv. Det er Grunden til, at man foreslaar at afskaffe den. — Saa er der en Række Afgifter paa ganske smaa Lejemaal, smaa Gældsbreve og lignende, som man kan sige sig selv aldeles overvejende hviler paa ganske ubemidlede Folk, og der er noget stødende og urimeligt i, at Statskassen overhovedet bebyrder dem med nogen som helst Afgift. Jeg tror, at Kommissionen og Regeringen have været meget maadeholdne med at foreslaa disse Afgifters Afskaffelse, og jeg tror vanskeligt, man kan komme tilbage til dem, efter at det er vedtaget i Folketinget, at de skulle afskaffes.

Det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Johnsen) ønskede, at Checkstemplet skulde begrænses til kun at omfatte større Beløb. Ja, det Spørgsmaal har været forhandlet i Folketingets Finansudvalg, til hvilket dette Lovforslag var henvist. Man ønskede der særlig Fritagelse for Husholdningschecken. Det er klart, at hvis saadant skulde ske, maatte man have to Slags Checkbøger, thi ellers vilde enhver Kontrol høre op. Man kan ikke lade Folk selv stemple hver enkelt Checkblanket. Man maatte i saa Tilfælde have to Slags Checkbøger, en med Checks, som skulde benyttes indtil et vist Beløb og være stempelfri, og en anden, som maatte stemples, og alle Checks over et vist Beløb skulde udstedes derpaa. Det kunde man tænke sig, men hvis det samme Beløb skulde komme ind, maatte man da forøge Stempelafgiften for de større Beløb, og jeg er bange for, at naar man kommer op over de 5 Øre, risikerer man at virke hemmende paa hele Checkbenyttelsen, medens jeg i Virkeligheden føler mig overbevist om, at et saa lavt Stempel som 5 Øre ikke vil virke generende i nogen høj